

IIDA HUMISTO

Vartijan synty

Opinnäytetyö päiväkirja

TAITEEN TUTKINTO-OHJELMA
2022

Tekijä(t) Humisto Iida	Julkaisun laji Opinnäytetyö, AMK Opinnäytetyö, ylempi AMK	Päivämäärä Kuukausi Vuosi .5.2022
	Sivumäärä 20	Julkaisun kieli Suomi
Julkaisun nimi Vartijan synty Opinnäytetyö päiväkirja		
Tutkinto-ohjelma Kuvataiteilija (AMK)		
Tiivistelmä Päiväkirja opinnäytetyö vartijan synnystä. Kangas veistoksesta, joka vei pari vuotta valmistua hitaasti. Mikä myös vei kaikki energiat ja halut olla taiteilija teoksen tekijältä. Yksinkertainen, lyhyt ja tönkkö selitys teksti.		
Asiasanat Kangasveistos		

Author(s) Humisto Iida	Type of Publication Bachelor's thesis / Master's thesis	Date Month Year .5.2022
	Number of pages 20	Language of publication: Finnish
Title of publication Birth of the Guardian		
Degree program Bachelor of fine arts		
Abstract A Diary of the birth of the Guardian. A fabric sculpture that took couple years to produce slowly. which also took all the energy and motivation to be an artist from the maker. A simple, short and clunky explanation writing.		
<u>Key words</u> Fabric sculpture		

SISÄLLYS

1 ALKUSANAT	4
2 TEOKSEN OSAT	5
1.1 Tarina	5
1.2 Hahmot.....	7
1.2.1 Metsän jumala/metsä	7
1.2.2 Vartija	8
3 TEOKSEN PÄIVÄKIRJA	9
3.1 Syksy 2020	9
3.2 Talvi 2020	12
3.3 Kevät 2021	13
3.4 kesä 2021	15
3.5 syksy 2021.....	16
3.6 talvi 2021–2022.....	17
3.7 Kevät 2022	19
4 YHTEENVETO	22

1 ALKUSANAT

Opinnäytetyöni on päiväkirja työskentelystäni samanaikaisesti uuden ja vanhan tekniikan kanssa. Olen ennenkin ommellut ja tehnyt tekoturkiksesta, mutta aikaisemmat työni ovat olleet puettavia eikä yksittäisiä itsekseen olevia tai toimivia teoksia. Tekstistä huomaa myös helposti, kuinka teoksen aihe ja tarina on itselleni henkilökohtainen.

Teksti on jaettu yksinkertaisesti vuoden aikoihin ja vuosiin teoksen sekavan valmistusajan takia. Olen saattanut työstää teosta yhdessä kuussa monta tuntia ja päivää peräkkäin. Kun sitten taas seuraavassa kuussa olen saattanut ommella yhden sauman viidessä minuutissa.

2 TEOKSEN OSAT

1.1 Tarina

Olin luonut jo jonkinlaisen pohjatarinan Vartijalleni kun esitin murheeni lopputyöstäni siskolleni. Vartija oli ollut ensimmäisessä versiossa naaras ja Metsä hänen rakastajansa. Olisi hahmojen suhde ja tarinan kulku ollut erilainen.

Kuva 1. Vartija ja Metsä. Iida Humisto 2021

Siskoni toi esille omaa näkemystään tarinasta ja hahmoista, mitä en vielä itse ollut ajatellut. Hän auttoi yksinkertaistamaan tarinan ja tuomaan ulkopuolisen näkemystä. Monen tunnin keskustelun jälkeen hän esitteli seuraavan tarinan:

Metsän jumala, vanha kuin aika, tunki maailman ympärillään muuttuvan.

Tunki levottomuutta ja epävarmuutta. Näiden tunteiden johdattamana, istutti tämä osan itsestään maahan, jota niin rakasti. Ajan myötä kasvoi tästä voimakas vartija, suojelija, jonka tehtävänä oli ylläpitää tasapainoa metsän jumalan ympärillä. Nuori vartija piti huolen, ettei yksikään olento kasvanut liian voimakkaaksi tai vaaralliseksi muille metsän olennoille.

Eräänä päivänä vartija havaitsi yhden lajin kasvavan ja kasvavan metsän laitamille. Ne olivat asettuneet sinne aikoja sitten, mutta olivat aina kunnioittaneet metsää, ottaneet vain välttämättömän, mutta nyt vaikuttivat tarvitsevan enemmän ja enemmän. yhä useampi pienempi laji ajautui syvemmälle metsään, pois näiden tieltä, aiheuttaen vartijalle paljon työtä. Metsän vartija yritti keskustella luojaansa kanssa, mutta tämä määräsi vain vartijan ajamaan lajeja takaisin alueille, joilta ne olivat paenneet.

Samaan aikaan metsän laidat alkoivat supistua, yhden lajin kasvaessa edelleen. Ne ajautuivat yhä syvemmälle metsään tilan ja ravinnon perässä. Vartija ei voinut ymmärtää metsän käskyä, miksi hän antaa tämän uuden lajin viedä aina vain enemmän, miksi ajaa muut olennot niiden uhreiksi? Se yritti silti uskollisesti toteuttaa luojaansa tahtoa. Vartija alkoi vihastua, kuinka maailma sen ympärillä oli muuttunut. Kuinka tämä yksi laji oli vaikuttanut metsän tasapainoon, jota se oli niin kovin yrittänyt ylläpitää. Vihainen, kuinka metsän jumala antoi niiden aina vain viedä ja antoi niille vain lisää. Se ei tahtonut enää katsoa sivusta.

Tässä vartija on sukupuoleton puoli jumala hahmo ja metsän lapsi, mikä käy paljon enemmän järkeen ja toi meidät itse lähemmäs vartija hahmoa. Meidän yhteinen rankka lapsuutemme tuli symbolisesti tarinassa esille.

1.2 Hahmot.

1.2.1 Metsän jumala/metsä

Olin pienestä saakka kuullut Suomen mytologiasta ja ollut jonkin verran kiinnostunut. Suomen mytologiassa Tapio on muinainen metsän jumala, haltija tai kuningas. Hän piti huolta metsä alueesta nimeltä Tapiola. Siellä hänellä oli oma palvelusväkensä Tapiion väki. Tätä oli helppo lähestyä oman tarinan rakentamisen jälkeen. Yhdistellä omia aikaisempia ideoita jo kuuluvaan vanhaan uskoon. (pulkkinen, 2018)

Metsän jumalallani on nyt pohjaltaan hyvin samanlainen kuin Tapio. Voisi leikkiä ajatuksella, että ihmiset uskovat molempiin mutta oikeasti kyseessä olisikin sama hahmo vain eri tavalla kerrottuna.

Toinen inspiraationi tuli Prinsessa Mononokesta. Siinä jokaisella metsällä on oma eläimeen perustuva jumalansa, mutta on silti yksi suurempi metsänhenki, joka näyttäytyy ihmiskasvoisena peurana. Kävellessään tämä hetkeksi luo pienen kukka tupon mikä kuolee heti sorkan noustessa. Metsänhenki myös tässä osasi parantaa ja muuttaa muotoaan suureksi ”energiaksi”. (Sorsa, 2004)

Itse hahmon ulkonäkö taas syntyi omasta vanhasta piirroksistani, jossa olin kuvannut pukin. Vanha Nuutti pukki perinteenä joulunjälkeen kierreltiin vanhoissa rääsyissä ja vanhoissa nuukahtaneissa turkiksissa keräillen jäljelle jääneitä virvokkeita tai ruokia. Asuun kuului useasti maski ja sarvet. Koulu tehtävänämme oli piirtää oma versio pukista. Itse piirsin tämän suuren puun kaarna nahkaisen ja turkiksiin peitelty hahmon.

kuva 2. Pukki. Iida Humisto 2014

1.2.2 Vartija

Vartija hahmona oli aloitettu miettimään jo tarinaa tehdessä. Kettumainen ja suuresti lohikäärmeen inspiroima. Anatomiaa oli luotu monta eri vaihtoehtoa. Siivet, kuusijalkaa eivät käyneet järkeen miettien, että hahmo on luonnon läheinen eikä tosielämässä ole niin monimutkaisia eläimiä. Kuitenkin jonkinlainen luonnottomuuden halusinkin pitää. Kaari sarvi ei ole mitenkään mahdollinen luonnollisesti. Yhtenä synty tarinana oli ideana, että Vartija olisi syntynyt juurikosta Metsän alla.

kuva 3. Vartija. 2022

3 TEOKSEN PÄIVÄKIRJA

3.1 Syksy 2020

Ensimmäisen kerran menin ajattelemaan lopputyötä. Tämä herätti stressiä, vaikka aikaa oli vielä paljon päättää. Opettajat painostivat kuitenkin, että kannattaa aloittaa mahdollisimman pian. Mutta hyvin nopeasti päätin, että teos tulee olemaan kankaasta tehty. Ideoita tuli monia.

Makaava olento, mikä olisi rakennettu sohvan päälle, jotta teoksen päällä olisi voinut istua. Hahmo olisi ollut hyvin saman kaltainen kuin nykyinen vartijani tai erilainen liittyen enemmän eräisiin vanhoihin hahmoihini. Pohjalla olisi ollut penkki tai sohva, jota olisi selkänöjä poistettu. tietysti rungon olisi voinut rakentaa itsekin mutta olen erittäin laiska ja en halunnut koskea itselleni tuntemattomaan materiaaliin (puuhun). Sohvan ympärille olisi liimailtu tai naulattu lisää materiaalia näyttämään makaavalta eläimeltä. Tätä ideaa mietin pitkään ja meinasin siihen päätyäkin.

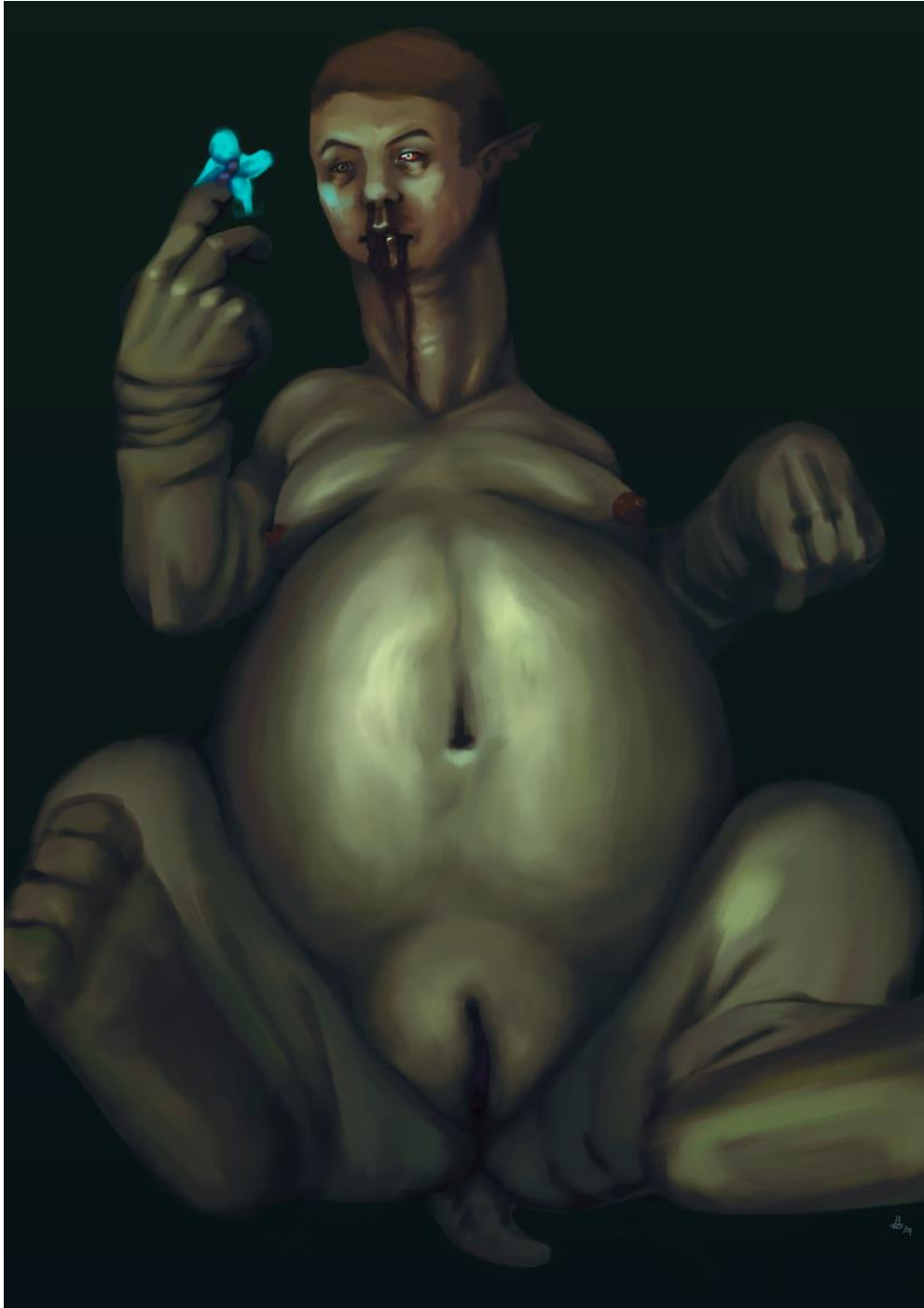
Koko karvakankaalla ompelu oli minulla alkanut turripuvuista. Miksi en siis vain tekisi jotain erittäin tuttua ja turvallista. Olisi samalla myös jotain harvinaisempaa tästä taidekoulusta. Olen miettinyt itse ja ystävien kanssa, olisiko tämä taidetta vai puvustusta. uutinen kirjoittanut Kristi Roe Owen kirjoittaa, niin kuin isekin uskon, että kyllä, turri puku on taidemuoto. (Owen, 2021)

tästä oli myös toinen versio teoksesta, joka olisi puettava, että esille laitettava jonkin kaltaisen rungon kanssa. Nämä ideat heivasin tajutessani, että puku tarkoittaisi näyttely paikalla pysymistä pidempään ja luultavasti esiintymistä mitä henkilökohtaisesti kammoan.

Kuva 4. Turripuku Rodi Red. Iida Humisto 2019

Hahmoni ”omakuva” olisi ollut mielenkiintoinen toteuttaa hahmon massan takia. olisin halunnut kosketettavan vatsan, kun itse tiedän ja tunnen niin hyvin, millainen sen kuuluisi olla. Jokin silikoninen pinta, mikä olisi täytetty vedellä tai jollakin geelillä. Nahkaan en olisi keksinyt hyvää materiaali muuta kuin silikoniteko-iho, mikä olisi itselleni liian uusi ja erilainen materiaali. Toteutus tuntui osaamiseeni nähden liian hankalalta.

kuva 5. Omakuva. Iida Humisto 2018

Stressi kasvoi kuin tyhjästä, mikä vaikeutti unensaantia suuresti. Moni ilta tuli vietettyä internetissä etsien ideoita ja miettien, mitä oikeasti osaan tehdä ja mikä olisi helppoin tekniikka itselleni rasittamatta liikaa, kun itselläni oli vaikeuksia luoda ja tehdä mitään suurempia töitäni loppuun.

Päivisin joudun aina käymään koiran kanssa lenkeillä, mitä käytän aina hyvänä hetkenä hukuttautua ajatuksiini, luoden mitä hämärimpiä tarinoita. Yksi päivä lenkki päättyi lauseisiin:

” My darling daughter I do care”

“None of your actions really show how much you care for us”

Näistä lähti leviämään idea erittäin clishe tarinasta.

Olen nuorempana katsonut luonnon pelastamista käsitteleviä, ihminen vastaan Luonto-teemaisia elokuvia ja sarjoja kuten Avatar ja Ferngully: The Last Rainforest.

3.2 Talvi 2020

Jaoin tarinan pohjan siskoni kanssa, joka innostui ideasta. Hän kirjoitti minulle selkeämmän kauniimman version omasta hajanaisesta selityksestäni. Tämä auttoi lisää hahmon kehittämisessä.

Oma alkuperäinen hahmotelma oli jumalallisempi ja selkeästi metsän rakastaja, mutta sisko auttoi tuomaan sen takaisin maan-läheisemmäksi, mikä käy enemmän järkeen tarinan ja hahmon olemassaolon kanssa. Iltaisin googlettelin yksinkertaisesti ”white fantasy creature” etsien inspiraatiota tekemiselleni. Tallensin kuvista monta yhdistäen lempi piirteitä.

Loppu-talvesta oli koululla luonnonmateriaalit-kurssi. Tätä kurssia varten loin mitta-kaavat hahmostani tehdäkseeni savesta pari eri versiota ja hakien hahmon mallia paremmin. Ajatuksena oli ollut myös suunnitella värimaailmaa ja asentoa, mutta ne jäivät muiden kurssien ohella tekemättä.

kuva 6. Hahmotelmia savikurssille. 2021 Iida Humisto

3.3 Kevät 2021

Värejä oli mietitty pidemmälle. Niiden tulisi pysyä maan-läheisinä, kun hahmon tarinanakin on niin luonnon-läheinen. Ensimmäiset kankaatkin hommattu. Alkuperäinen idea oli ostaa alun perin värillistä kangasta, mutta päädyin helpompaan valkoiseen, minkä voisin jälkikäteen maalata luonnollisemman näköiseksi.

Samalla piirsin parempia hahmotelmia anatomiasta ja millaiselta oikeasta haluaisin työn näyttävän. Piirroksia tehdessä katsoin The Dark Crystal Netflix- sarjaa ja dokumenttia siitä, miten kyseinen sarja oli luotu mikä toi, uusia ajatuksia myös opinnäytetyöni tekoon. Kuinka hahmon persoonallisuus ja olemus kuuluisi näkyä itse hahmossa, kuinka vapaasti saa luoda ideoita kuten hahmoni sarvet ja silti vasta myöhemmin keksiä, miten selität tämän. Vartija syntyi puun juurista mitkä jäivät hänen päähänsä sarviksi. (Lobb. 2019)

Tajusin sisareni kanssa, kuinka hahmon tarina oikeasti kuvastaa omaa lapsuuttani. Vaikeuksia ja ymmärrys vaikeuksia oman ”tekijäni” kanssa.

Päähäni iskeytyi pieni haave useammasta teoksesta. Kokonaisesta hahmojen kirjosta, jotka kaikki kuuluisi samaan tarinaan kuten Pantovola Petitin tapauksessa. Häneltä löytyy useita pieniä teoksia, jotka kaikki yhtyy tarinaan taika metsästä ja sen asukeista. Jos Vartijalle olisin luonut Metsän vierelleen. Edes pienempi seinästä ulos tuleva pää. Tämä ei kuitenkaan tule tapahtumaan ajan puutteissa. (Pantovola. 2020)

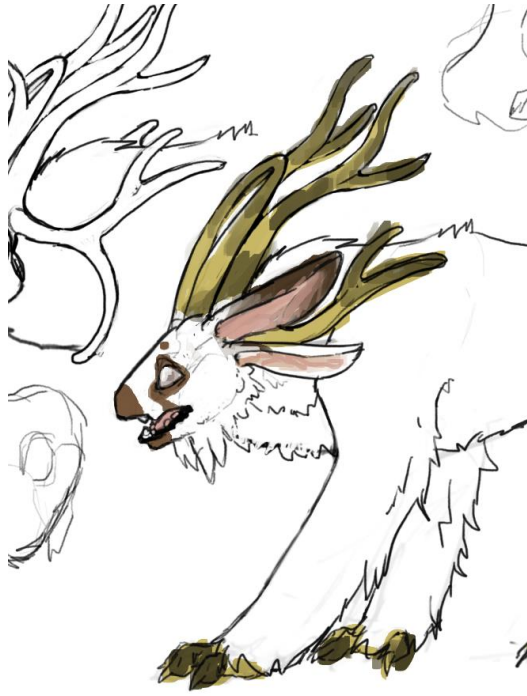
kuva 7. Hahmotelmia 2021 Iida Humisto

kuva 8. Hahmotelmia 2021 Iida Humisto

3.4 kesä 2021

Jatkoin piirtämisä ja hahmottelua myös kehitellen ja keräillen materiaaleja. Pään veistin kokoonsa ja aloin kehittelemään hampaita. Loppu-kesästä oli pään malli valmis. Sarvetkin oli aloitettu pahvista. Käsien ja jalkojen kehittäly oli myös aloitettu. Jatkoin hampaitten ompelua. Kankaana suussa on vanhoja lakanoita, joita olen säilyttänyt kaapin pohjalla vuosia. Hampaat sai helposti liimattua suuhun ja kun kerran olin ompelukoneen saanut esille, jatkoin jalkojen ompelua ja suunnittelua.

kuva 9. Hahmotelmia 2021

3.5 syksy 2021

Rungon teko on aloitettu sekä rintakehä kiedottu ja ommeltu vanhasta patjasta. Sen perään on ommeltu takajalkojen kankaat. Teos makasi näin monta viikkoa työ huoneeni lattialla samalla, kun mietin, kuinka mittaan ja ompelen mahan kankaat. Päätin jättää sen tulevaisuuden minäni ongelmaksi ja jatkoin jalkoja leikaten kaikki kämmenien kankaat ja ommellen niistä vain osan kasaan. Jalkojen ulkomuoto alkoi häiritsemään minua, joten päädyin taaskin jättämään ne lojumaan stressaantuneena siihen, etteivät ne näyttäneet siltä, miltä haluan.

Jatkoin selän kankaasta.

Pahvirunko lisättiin aivan syksyn loppuilla. Valitsin pahvin, koska se olisi tarpeeksi kevyt omaan työstämiseeni. Puu ja metalli taas olivat liian stressaavia materiaaleja, mitä en itse välttämättä osaisi työstää.

kuva 10. Runkoa ja kankaita. 2021

3.6 talvi 2021–2022

Jatkoin käsien ompelua vaikkakin edelleen epävarmasti. Ompelin pari saumaa jaloista ja pyllystä kiinni. Vaihdoin kaulan kankaan, mutta en vielä ommellut sitä kiinni. Stressi kasvaa valmistumisesta. Olen yrittänyt samalla tehdä muita pikku-töitä opintopisteiden saamiseksi. Myös yksi henkilökohtainen projekti on vienyt suurimman osan huomiosta.

Pääsin palaamaan työni pariin viimeistelemään pään ja olen miettinyt enemmän silmiä. Silmien väriä ei ole vielä päätetty kuten ei myöskään itse hahmon, joten jätin ne vielä harmaiksi.

Korvien kankaat ja pahvit leikeltä ja ommeltu. Selkärangat perä osaan asensin koukun, että teoksen voi ripustaa. en vielä sitä ole tehnyt pelossa, että teos hajoaa.

Väriytyksestä mietitty jo maalaus tyylejä kyllä, myöskin maalien värit. itse kuvio on vielä hukassa.

kuva 11. Etu tassu ja pää kaavan kanssa. 2021

kuva 12. kroppa. 2022

3.7 Kevät 2022

Stressi kasvoi todella, kun loppu alkoi häämöttämään. Kaikki oli vielä kesken ja oma jaksaminen alkaa loppua töiden ja muiden koulutehtävien ohella. Tuli helmikuussa ajatus kahden viikon loppukiristä todella viimeistellä kaikki ja hyväksyä kaikki epäkohdat, vaikka olisikin aivan hirveä.

On ostettu kangas maalit.

Näyttely lähestyy. Mahan kankaan poistin, kun se ei toiminutkaan. Kaikki kädälät kiirehdittiin vihdoinkin kasaan uuden ompelukoneen auttamana.

Sarvien tekomenetelmän jouduin muuttamaan. Alun perin minun piti nekin ommella samasta materiaalista kuin kädälät. En kuitenkaan saanut kangasta toimimaan, joten teen sarvet paperista. Sanomalehtiä en itse kotiini saa, joten kyselin työtovereiltani, mutta turhaan. Päädyin itse hakemaan lehtiä roskiksesta lähikirjaston pihasta, tästä jäi hauska tarina.

Sain tehtyä sarvet parissa päivässä. En vielä laittanut maaleja siltä varalta, jos ehdin vielä sarvia korjailemaan.

Hännän rungoksi keksin rikkinäisen pyykkilinieni. Tikut, joiden päälle vaatteet laitetaan roikkumaan, olivat halvasta telineestäni irronneet. Säästin ne ja liimasin kankaan palalla ja kuumaliimalla pidemmäksi kepiksi. Ja tadah meillä on häntä. Ompelin vain rätin päälle. Häntä tulee roikkumaan omasta vaijeristaan.

Selkä oli murtunut yksi yö. Se on helppo korjata, mutta turhauttava se silti on.

Teosta en omalla studiollani saanut pystytettyä kunnolla. Se makasi puoliksi pöydän päällä ainoan koukun varassa mikä huoneesta löytyi, kun ei minulla lupia ole porata lisää reikiä. En tiennyt miltä valmiiksi pystytetty teos näyttäisi. Pelko pään kallistumisesta tai lahoamisesta oli suuri. Pakkasin kehon ja hännän jo vanhaan lakanaan ennen päätä. En halunnut miettiä liikaa mikä ei ole onnistunut ja mikä on.

Päähän asensin sivu sarvet. Kaari sarvi oli haljennut paperi massaa laittaessa ja huonossa käsitellyssä. Lisäsin massaa vahtien etten tällä kertaa kuivuessa koskisi enää sarveen. Näin ne selvisivät. Sivu sarvet asentaessa olin myös niska turkin ommellut henkisesti valmistautuen, ettei kaari sarvi selviäisi ja hahmo olisi vain sivu sarvien kanssa esillä. Nyt jouduinkin avaamaan niska turkkia asentaakseni kaari sarven. Se oli kokonaan oma tappelunsa, mutta onnistui lopulta. Pään pakkasin vanhoihin lakanoihin ja ikea kassiin. Pystytys päivä koitti. Teos pysyi hyvin pystyssä. Ekana päivänä laitoin vain vaijerit. Toisena päivänä korjailin ja laitoin yksityiskohdat. Harjasin karvan ja katsoin silmien suunnan. Itse todella väsynyt näiden päivien jälkeen. Odotin vain kotiin pääsyä ja lepäämistä.

kuva 13. Pää. 2022

kuva 14. Vartija 2022

kuvat 15–16. Vartija. 2022

4 YHTEENVETO

Nautinto ompelemisesta ja itse hahmo kehittämisestä katosi prosessin aikana ja muuttui työksi ja stressin tekijäksi. Teosta välttelin ja kohtelin kaltoin vain päästäkseni siitä eroon. Pitkä ja hidas prosessi koko teoksen tekeminen oli. Teoksen valmistuminen oli huonosti suunniteltu. Olisi pitänyt kuunnella opettajia ja rakentaa kunnan runko. Olisi teoksen pystyttäminen ollut stressi vapaampaa ja asento luontevampi. Aika teoksentekoon käytetty hyvin vaikka itse hirveästi hehkutin ajatusta myöhästymisestä ja tarpeeksi saamattomuudesta pitkin päiväkirjan kirjoittamista. Teoksen valmistuminen ajallaan oli itselleni ainut ylpeyden aihe. En ole vuosiin mitään tehnyt täysin valmiiksi, en edes Vartijaa. Vartijaa tehdessä kuljin monia oikoreittejä helpottaakseni omaa tekemistäni. Olisihan se ideaalista, että haluaisin jatkaa, loisin kokonaisen maailman ja sarjan hahmoja jotka voisın pystyttää suureen näyttelyyn. Näyttäen olevani suuri taiteilija, mutta minusta ei tähän ole. Pelkästään yhden työn tekeminen vei liikaa energiaa ja tuotti turhaa stressiä. En usko enää ikinä tekeväni mitään tämän kaltaista. Palaan pukujen tekoon, kun siihen taas pystyn ja toivottavasti saisin aloitettua sarjakuvani tekemisen minkä mainitsi päiväkirjassa ”henkilökohtaisena” työnä. Jos jotain positivistista tästä pitäisi saada on vain se fakta että tämä toimi todisteena siitä että minä pystyn tuomaan suuremmankin työn loppuun.

Teos roikkuu katosta hullun raivo silmissään valmis hyökkäämään gallerian vieraitten kimppuun niin kuin pitikin. Runoa en päätenyt asentamaan teoksen rinnalle, vaikka suuri osa itse valmistumista olikin. Näin yksin työ toimi paremmin. Sai kaikki itse lukea mikä vartija oli heidän omista mielistään. Katse kiinnittyi ensimmäisenä selän kuviointiin, mikä matkii perhosen siipien vale silmiä. Tuoden katseesi pois pedon hampaista. Kaari sarvet tuoden luonnottomuutta. Ei hän normi eläin olekaan. vaan metsän vartija.

LÄHTEET

Pulkkinen, Risto: Suomalainen kansanusko: Samaaneista saunatonnttuihin, s. 73. Helsinki: Gaudeamus, 2018.

Markus Sorsa: Princess Mononoke. Elitisti.net 9.1.2004.

Owen, K. R. (2.10.2021). Seven Awesome Things I Learned About Furies at Tails and Tornadoes 2021. Tulsakids. <https://www.tulsakids.com/seven-awesome-things-i-learned-about-furies-at-tails-and-tornadoes-2021/>

alussa turripuku juttu

Randall Lobb (2019). Kristallin kutsu näin syntyi the dark crystal: age of resistance <https://www.netflix.com/title/80238013> 19:22-20:06 Javier Grillo-Marxuach

Pantovola Petit (2020) The Forgotten Forest
<https://pantovola.com/the-forgotten-forest/>